

Den 15. juli 2008 kl. 13.00 blev retten sat i Københavns Byret, retssal 32, af
Dommer [REDACTED].

Der foretoges sag
SS 1-14167/2008
Rigspolitichefen
mod

Udlændingen
CPR nr. (Født 1982) [REDACTED]

Ingen var indkaldt. Ingen var mødt.

Navneforbud i henhold til tidligere afsagt kendelse, senest Højesteret

Det forbydes ved offentlig gengivelse af forhandlingerne i retten og af kendelsen at gengive navn, stilling eller bopæl eller på anden måde offentliggøre udlændingens identitet.

Der afsagdes sålydende

K E N D E L S E :

Rigspolitichefen har nedlagt påstand om, at frihedsberøvelsen af
Udlændingen [REDACTED] kendes lovlig, og at frihedsberøvelsen opretholdes i yderligere 4 uger.

Udlændingen [REDACTED] har nedlagt påstand om løsladelse, subsidiært at der fastsættes mindre indgribende foranstaltninger efter udlændingelovens § 34, herunder meldepligt og aflevering af pas.

Rigspolitichefen har blandt andet gjort gældende, at Højesteret allerede har taget stilling til, at en person, der planlægger drab, kan være en fare for statens sikkerhed. Højesteret har endvidere taget stilling til, at selve afgørelsen om udvisning og i den forbindelse beslutningerne om, at grundlaget herfor af sikkerhedsmæssige årsager ikke skal oplyses, ikke er genstand for prøvelse ved domstolene under denne sag. Det er derfor alene frihedsberøvelsens lovlighed og frihedsberøvelsens opretholdelse, der kan prøves.

Vedrørende denne prøvelse har Højesteret anført, at der skal ske en vis prøvelse af det faktuelle grundlag, der forefindes, herunder om det er rimelig sandsynliggjort, at der har været et sådant faktuel grundlag til stede for farevurderingen, at frihedsberøvelsen ikke kan anses for uhjemlet eller ubegrundet.

Det fremgår blandt andet af de dokumenterede bilag, at Udlænderen på sin bopæl havde en kalender med tegnerens telefonnummer og husnummer, at kalenderen var der ved anholdelsen, at tegnerens navn var Udeladt således, som det også var sket ved søgning på nettet vedrørende tegneren. I kalenderen var der endvidere en arabisk tekst, der var en huskeseddel vedrørende overvågning af tegnerens hus. Ved anholdelsen af Udlænderen var kalenderen til stede, men de relevante sider var revet ud. Endvidere fremgår det, at der fra pc på Udlænderens adresse var søgt på nettet vedrørende blandt andet overvågningsudstyr mv. Hertil kommer, at det fremgår af overvågning og observation, at Udlænderen var udset til at foretage drabet på tegneren uden våben, og at Udlænderen sammen med Person 1 havde set selvmordsvideoer på internettet. Det fremgår endelig, at Udlænderen to gange har været ved tegnerens bopæl. Overvågning har endvidere vist, at Udlænderen og Person 1 planlagde at skaffe en pistol med lyddæmper. Der blev fundet en gaspistol på den bopæl, hvor Udlænderen blev anholdt. Overvågning har endelig vist, at Person 1 havde den overordnede og besluttede rolle.

Det nu fremlagte og dokumenterede materiale indebærer en rimelig sandsynliggørelse af, at der har været et faktuelte grundlag til stede for rigspolitichefens farevurdering, og der kan derfor ikke herske tvivl om, at den foretagne frihedsberøvelse har været hjemlet, begrundet og ikke vilkårlig. Særligt hensynet til samarbejde med andre landes efterretningstjenester gør, at efterretningstjenesten ikke kan fremlægge grundmaterialet vedrørende en række af de oplysninger, der er tilvejebragt under efterforskningen, og som indgår i grundlaget for afgørelsen om udvisning. Derfor beror en række af de fremlagte dokumenterede oplysninger på et resume af sagen og en vurdering af de tilvejebragte oplysninger.

Rigspolitichefen har videre henvist til, at der ved farlighedsvurderingen ikke kan stilles beviskrav som inden for strafferetsplejen. Den påtaleopgivelse, der er sket den 9. juli 2008 vedrørende den tredje involverede i sagen, har derfor ingen betydning for den afgørelse, retten skal træffe i denne sag.

Når endvidere henses til sagens karakter og til den holdning, Udlænderen har lagt til grund vedrørende spørgsmålet om udvisning, er det godtgjort, at mindre indgribende foranstaltninger end frihedsberøvelse, jf. udlændingelovens § 34, ikke er tilstrækkelige.

Det er endvidere rigspolitichefens opfattelse, at der er reel udsigt til, at en eventuel udsendelse kan effektueres, og den omstændighed, at Udlænderen har søgt om asyl, kan ikke have indflydelse på rettens afgørelse af spørgsmålet om fortsat frihedsberøvelse. Flygtningenævnet træffer i hver enkelt sag afgørelse helt konkret, og der er ikke taget stilling til en eventuel udvisning til Tunesien.

Når henses til, at [Udlændingen] alene har været frihedsberøvet fra 12. februar 2008, er der ikke proportionalitetshensyn til hinder for fortsat frihedsberøvelse.

Den **beskikkede advokat, advokat Henrik Stagetorn**, har blandt andet gjort gældende, at der ikke er tilvejebragt den af Højesteret krævede rimelige sandsynliggørelse af, at der er et faktisk grundlag til stede for farevurderingen, således at frihedsberøvelsen ikke kan anses for uhjemlet eller ubegrundet.

Vedrørende det konkrete faktuelle grundlag stiller det sig således, at [Udlændingen] netop ikke havde bopæl på den adresse, hvor han opholdt sig ved anholdelsen, og hvor en række observationer oplyses at være foretaget. Det kan således på ingen måde slås fast, hvem der har været på nettet, eller hvis kalender og håndskrift, der har været tale om. Den gaspistol, der blev fundet ved anholdelsen, var en ubrugelig gaspistol. Hertil kommer, at en række oplysninger fremstår uden grundmateriale/grundbilag, såsom observationsrapport eller lignende. End ikke observationer vedrørende [Udlændingens] færden ved tegnerens hus er fremlagt, hvilket kunne være sket uden fare for statens sikkerhed mv. Hele resumeet fremstår som PET's egne subjektive valg af oplysninger, hvortil kommer, at PET's vurderinger ikke kan indgå i prøvelsen af frihedsberøvelsens lovlighed. Det er netop PET's vurderinger, der i et vist omfang skal prøves af domstolene. Muligheden for kontradiktion bliver ved den anvendte fremgangsmåde illusorisk.

Den bevisvurdering, som statsadvokaten har lagt til grund i forbindelse med strafferetlig påtaleopgivelse vedrørende den tredje implicerede i sagen, bør endvidere have en afsmittende effekt på vurderingen i denne sag.

Også artikel 5, stk. 4, i Den Europæiske Menneskeretskonvention støtter synspunktet om, at fremlæggelse af resumeer og vurderinger ikke opfylder betingelserne for rimelig sandsynliggørelse og muligheden for reel kontradiktion. Den Europæiske Menneskeretskonvention skal anvendes forud for de danske regler på området.

Hertil kommer, at en fortsat frihedsberøvelse ikke har noget reelt formål. [Udlændingen] kan ikke udsendes af landet, idet det må lægges til grund, at [Udlændingen] vil få asyl i Danmark. Flygtningenævnet har truffet afgørelser i lignende sager, hvor man har givet asyl.

Derfor skal [Udlændingen] løslades, eller i hvert fald skal [Udlændingens] tilstedeværelse sikres ved mindre indgribende foranstaltninger i overensstemmelse med udlændingelovens § 34, og den subsidiaire påstand.

Rettens begrundelse og afgørelse

Det fremgår af udlændingelovens § 25, at en udlænding kan udvises af Danmark, hvis den pågældende må anses for en fare for statens sikkerhed. Afgørelsen om udvisning træffes af Udlændingetjenesten med klageadgang til Integrationsministeriet, jf. udlændingelovens § 45 b. Efter udlændingelovens § 36, kan en udlænding, der har fast bopæl her i landet - hvilket

Udlændingen har - alene frihedsberøves for at sikre muligheden for udvisning efter § 25. Spørgsmålet om denne frihedsberøvelses lovlighed og fortsatte opretholdelse kan efter udlændingelovens § 37 indbringes for domstolene, jf. også udlændingelovens § 37, stk. 6, jf. retsplejelovens kapitel 43 a, særligt retsplejelovens § 471, hvorefter det i disse sager er retten, der drager omsorg for sagens oplysning, samt bl.a. om tilvejebringelse af andre bevismidler.

Retten finder ikke grundlag for selv at anmode om yderligere oplysninger, jf. retsplejelovens § 471. Efter de af rigspolitichefen fremlagte oplysninger finder retten, at det i fornødent omfang er sandsynliggjort, at

Udlændingen var i færd med at forberede et drab og dermed et terrorrelateret angreb på en af tegnerne af Muhammed-tegningerne. Retten finder endvidere, at Udlændingens forberedelse og planlægning er af en sådant karakter, at Udlændingen er en fare for statens sikkerhed, jf. udlændingelovens § 25, jf. herved Højesterets kendelse af 2. juli 2008. Retten har herved lagt vægt på, at rigspolitichefen har dokumenteret de foretagne ransagninger, inklusive fotos, på

Udlændingens bopæl/opholdssted, hvoraf det fremgår, at der var en kalender med oplysninger vedrørende tegneren, dennes bopæl og telefonnummer og anvisning vedrørende overvågning af vedkommendes bopæl. På denne baggrund finder retten endvidere at kunne tage de yderligere refererede oplysninger fra foretagne ransagninger, overvågninger og observationer vedrørende søgning på nettet og Udlændingens tilstedeværelse to gange ved tegnerens bopæl i betragtning. Retten finder endelig på denne baggrund, at de af politiets efterretningstjeneste foretagne vurderinger vedrørende den tiltænkte rolle for Udlændingen for udførelsen af drabet, og af Person 1's overordnede rolle, herunder at det var Person 1, der traf beslutninger, der skulle købe en pistol, og sammen med Udlændingen så selvmordsvideoer, kan danne grundlag for rettens vurdering af lovligheden af frihedsberøvelsen.

Retten finder endvidere under henvisning til sagens karakter og Udlændingens stilling til en udvisning af landet at kunne tiltræde, at de i udlændingelovens § 34, nævnte foranstaltninger ikke er tilstrækkelige til at sikre muligheden for udvisning efter lovens § 25.

Herefter har den af Rigspolitichefen foretagne frihedsberøvelse været lovlig.

Retten finder ikke, at bestemmelserne i Den Europæiske Menneskeretskonvention, særligt artikel 5, kan ændre på denne afgørelse. Retten har herved lagt til grund, at [Udlændingen] har haft mulighed for at udtale sig vedrørende det nu af rigspolitichefen fremlagte materiale.

Retten finder heller ikke, at oplysningen om strafferetlig påtaleopgivelse vedrørende en tredje impliceret person kan ændre denne afgørelse.

Retten finder endvidere af de af rigspolitichefen anførte grunde, at [Udlændingen] fortsat skal være frihedsberøvet, og at proportionalitetshensyn - idet [Udlændingen] har været frihedsberøvet fra den 12. februar 2008 - ikke er til hinder herfor.

Retten finder ikke, at den omstændighed, at [Udlændingen] har søgt om asyl i Danmark, kan ændre på afgørelsen.

Betingelserne for frihedsberøvelse af [Udlændingen] under behandlingen af sagen om afvisning eller udvisning er herefter opfyldt, jf. udlændingelovens § 37, jf. § 36, hvorfor

b e s t e m m e s :

Frihedsberøvelsen af [Udlændingen] findes lovlig, og den pågældende kan fortsat tilbageholdes indtil tirsdag, den 12. august 2008.

Dommeren tillagde tolken honorar.

Retten hævet.

Dommer